

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۷/۰۳

احسان الله اریزی

نړیوالی ټولنی

۶۰ برخه

ب- هغه نړیوالی ټولنی چی خانگری واکونه لری

۳- د ناپیلو او پرمختیایي هېوادونو د علومو او تکنالوژي مرکز Center for Science and Technology of the Non-Aligned and Other Developing Countries (NAM S and T Center)

دا نړیوال تخصصی بنسټ د کال ۱۹۸۹ په اگست کې په نوي ډیلي (هند) کې، د هغه سپارښتونو له مخې جوړ شو چې د ناپیلو هېوادونو یا NAM د مشرانو په پنځمو، شپږمو، اوومو او اتمو غونډو کې شوي و. NAM S and T Center هڅه کوي چې د غړو هېوادونو تر منځ د تکنالوژیکي پرمختګونو او لېږد آسانتیاوي ډېرې کړي، تکنالوژیکي متخصصینو ته تخصصي خدمات برابر کاندې او د خلکو په ژوندانه کې مثبت بدلونونه راولي. [1]

۴ -- د اسلامي هېوادونو کنفرانس (OIC) Organization for Islamic Conference

په اسلامي ځمکو او هېوادونو کې، د ۱۹ پېړۍ له دوهمې نیمايځخه د وینتیا او خوځیدایو هڅپه راغله چې مذهبي ایډیالوژي پرې زور وره وه. ښکاره خبره ده چې په لویدیځ کې اقتصادي او تکنالوژیکي پرمختګونو، اسلامي هېوادونو له راز – راز ستونزو سره مخامخ او د دوي پخوانی برم ته د پای ټکی ایښی و. د شلمې پېړۍ په پیل کې د عثمانی سترواکۍ اضمحلال، او د نویو اسلامي هېوادونو جوړیدو، د یوې اسلامي ټولنی د شتون غږ اوچت کړ. د کال ۱۹۶۷ د هغه ۶ ورځني جگړې په پای کې، چې عربي هېوادونو پکې ماته وخوړه، او د عربي ټولنی نه بریالیتوب عربي دولتونه دي ته اړ کړل، چې د خپلو خلکو د احساساتو د قابو کولو له پاره، د اسلامي کنفرانس جوړېدو ته متي ونغاړي. د کنفرانس د جوړېدو په کار کې د سعودي، مصر (ناصریزم) او ایران جلا – جلا تگلارو، لږ ځنډ پېښ کړ؛ خو په کال ۱۹۶۹ کې، په الاقصی جومات باندې د اسراییلو برید، سعودي ته لار اواره کړه چې د صهیونیزم په ضد، د مسلمانانو له احساساتو څخه ګټه پورته او د اسلامي کنفرانس د جوړولو نوښت په لاس کې واخلي. په هغه غونډه کې چې د همدې کال د سپتمبر په ۲۵، په رباط (مراکش) کې د اسلامي هېوادونو د مشرانو په ګډون جوړه شوه، په دريو خبرو بحث وشو: په الاقصی جومات برید چپو وخت د مسلمانانو لومړنی قبله وه، د اسراییلو له خوا د عربي ځمکو نیول او د بیت المقدس ښارګوټی برخليک. غونډې په عین وخت کې د اسلامي هېوادونو کنفرانس بنسټ هم کېښود. [2]

غږیتوب: ټول اسلامي هېوادونه او یا هغه هېوادونه چې ډیر خلک یې مسلمانان دي، کولای شي چې د دی ټولنی غړی شي. دا ټولنه اوس ۵۷ غړی لری چې په جغرافیایي لحاظ په پنځو ډلو ویشل شوی دی.

الف – اسیا: افغانستان، اذربایجان، اندونیزیا، ایران، برونی، بنگله دیش، پاکستان، تاجکستان، ترکمنستان، قرغزستان، ترکیه، مالیزیا او مالدیپ. ټول دیارلس هېوادونه.

ب – افریقا: یوګندا، بورکینافاسو، توګو، چاد، تانزانیا، سنیګال، کامرون، کومورو، ګابون، ګمبیا، ګینی بیسائو، مالی، موریتانیا، موزمبیق، نایجیرا او نایجیریا. ټول اوولس هېوادونه.

ج – عرب لکه اردن، الجزایر، عربي متحده امارات، بحرین، تونس، جیبوتي، سوډان، سوریه، سومالی، عراق، سعودی، عمان، فلسطین، قطر، کویت، لبنان، لیبیا، مراکش، مصر، موریتانیا او یمن ټول یوویشت.

د – امریکا یو هېواد- سورینام.

ذ – اروپا یو هېواد – البانیا.

اهداف: OIC د دي له پاره جوړ شو چې د اسلامي هېوادونو تر منځ هر اړخیزه همکاري پیاوړې کړي، بیت المقدس خوندي کړي او د فلسطین او نورو اسلامي هېوادونو د خپلواکۍ او برم په ساتلو کې مرسته وکړي. د اساسنامې له مخې د دی ټولنی اهداف دا دي:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

- د اسلامي هېوادونو د غږ اوچتول او د گټو ساتنه، او د دې هېوادونو تر منځ وروړولي، همغږي او پيوستون پياوړتيا،
 - په اقتصادي، ټولنيزه، فرهنگي او علمي برخو کې د اسلامي هېوادونو تر مينځ د مشورو او گډ کار ملاتړ،
 - د هر راز نژادي تبعيض او استعمار پای ته رسول،
 - د نړيوالي عادلانه سولې او امنيت د ټينگښت له پاره هڅې،
 - د اسلامي سپېڅلو ځايونو د ساتنې له پاره گډې هڅې او د فلسطينيانو د زمکو، حقونو او خپلواکۍ ملاتړ،
 - د اسلامي هېوادونو په مخکې د پرتو ستونزو د له منځه وړلو له پاره کار،
 - د يو بل خپلواکي ته درناوی، د نورو په کورنيو چارو کې نه لاسوهنه او د اسلامي هېوادونو د ځمکنې بشپړتيا خونديتوب،
 - په نړيوالو سياسي، اقتصادي او ټولنيزه پرېکړو کې د اسلامي هېوادونو د ونډې او برخې کلک ملاتړ،
 - د ملگرو ملتونو له کرښو او نړيوالو قوانينو سره سم، د خلکو د حقوقو د ساتلو ټينگار،
 - د اسلامي گډ سوداگريز مارکيت د جوړولو له پاره، د اسلامي هېوادونو د خپلمنځي اقتصاد او سوداگري پراختيا او غښتلي کول،
 - د OIC د هر اړخيز او ټلپاته بشري پرمختگ له پاره هلبځلي،
 - له رښتيني اسلامي دينڅخه دفاع او د مذاهبنو او تمدنونو د ديالوگ د هڅونې له پاره، له دينڅخه د ناوړو تعابرو په ضد مبارزه،
 - پهغږو هېوادونو کې د ساينس او تکنالوژۍ د خورولو هڅې.
 - د OIC په کرښو کې راغلي چې غړي هېوادونه، دې اهدافو ته د رسېدو له پاره بايد خپل کارونه داسې تنظيم کړي:
 - د ملگرو ملتونو کرښو ته ژمنتيا،
 - د حقوقو او وجاهيو له پلوه خپلواکي او برابروالي،
 - د خبرو د لارې د خپلمنځي ستونزو پای ته رسول او د زور له کارولو څخه ډډه،
 - يو د بل ملي حاکميت، سياسي خپلواکي او ځمکنۍ بشپړتيا ته درناوی او يو د بل په کورنيو چارو کې نه لاسوهنه،
 - په ملي او نړيوالو برخو کې، د اغيزمنې حکومتولۍ، ولسواکۍ، بشري حقونو، د قانون د واکمنۍ او پرمختگ پلويتوب او مبارزه.[3]
- جوړښت: سرمشريزه، د بهرنيو چارو وزيرانو کنفرانس او دارالانشا د OIC اصلي اداره کوونکي ارگانونه دي.
- سرمشريزه: د اسلامي هېوادونو د مشرانو غونډه چې هر درې کاله وروسته يوځل په عادي توگه، او د اسلامي نړۍ د اړتيا له مخې په ځانگړي توگه، د يو غړي هېواد په پلازمينه کې جوړېږي. په دې غونډو کې په هغه نړيوالو بدلونونو بحث کېږي چې د اسلامي هېوادونو په گټو اغېز ولري.
- OIC له جوړېدو څخه تر ۲۰۲۰، پورې دا سرمشريزي جوړې کړي دي:
- رباط ۱۹۶۹، لاهور ۱۹۷۴، طائف ۱۹۸۱، کازابلانکا ۱۹۸۴، کويت ۱۹۸۷، ډاکه ۱۹۹۱، کازابلانکا ۱۹۹۴، تهران ۱۹۹۷، دوحه ۲۰۰۰، ماليزيا ۲۰۰۳.
- د بهرنيو چارو د وزيرانو کنفرانس: د OIC د بهرنيو چارو وزيران په کال کې يو ځل؛ خو د اړتيا په وخت کې څو ځلي غونډې جوړوي. په لومړنيو عادي غونډو کې د بهرنيو چارو وزيران، هر کال د ولسمشريزو غونډو د تگلارو په رڼا کې، پرېکړې کوي او سرمنشې او دارالانشا ته دندې سپاري. دا وزيران کولای شي چې په نړيوالو چارو کې د خپلو دولتونو د غوره دريځ او د ملگرو ملتونو د عمومي ټولني د غونډو د اجنډا د څېړلو له پاره هم، هملته په نيويارک کې سره وويني او ځانگړي غونډې جوړې کړي.
- دارالانشا: دارالانشا يو سرمنشې، څلور مرستيالان او يو شمېر کارکوونکي لري. سرمنشې د ټولو هېوادونو د بهرنيو چارو وزيرانو له خوا د رايو په اکثريت ټاکل کېږي، ۴ کاله کار کوي او يوځلي بيا هم ټاکل کېدای شي. د سرمنشې څلور مرستيالان په سياسي، فرهنگي، مالي او اداري څانگو کې، د سرمنشې په وړانديز، د OIC د بهرنيو چارو وزيرانو له خوا د يوځل له پاره ټاکل کېږي. دارالانشا د ټولني اداري چارو مخ ته وړي او د هغه پرېکړو د عملي کولو مسووليت په غاړه لري، چې په سرمشريزه يا د بهرنيو چارو وزيرانو په غونډه کې شوي وي.
- د OIC سرمنشې ۴ دنده لري چې:
- د OIC د سرمشريزو، د بهرنيو چارو يا نورو وزيرانو غونډې جوړې کړي، وړاندیزونه برابر کاندې او پرېکړو عملي کړي،
 - د OIC کارونه همغږي کړي،
 - د OIC بودجې جوړه کړي، منظوري واخلي او لگښتونه تنظيم کړي،
 - د OIC د غړو هېوادونو تر منځ اړيکې ټينگې او پياوړي او د سلامشوره لارې او اړي کړي،
 - غړو هېوادونو ته د OIC په هکله معلومات او اطلاعات ورسوي او د هغوی وړاندیزونه وگوري او وازروي.
- د OIC له جوړېدو څخه را پدېخوا، لاندې کسانو د دې ټولني د سرمنشې په توگه کار کړي:

۱۹۷۱ - ۱۹۷۳، تانگو عبدالرحمن د ماليزيا، ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵، حسن النهامي د مصر، ۱۹۷۵ - ۱۹۷۹، داکتر عمادو کریمګای د سنیکال، ۱۹۷۹ - ۱۹۸۴، حبیب چاتی د تونس، ۱۹۸۵ - ۱۹۸۸، سید شریف الدین پیرزاده د پاکستان، ۱۹۸۹ - ۱۹۹۶، داکتر حمید الکایید د نایجیریا، ۱۹۹۷ - ۲۰۰۰، داکتر عزیزالدین لاراکي د مراکش، ۲۰۰۱ - ۲۰۰۴، داکتر عبدالوحد بیلکیزیز د مراکش، ۲۰۰۵ - ۲۰۱۰ او داکتر اکمال الدین احسان او غلو د ترکیه. [4]

فعالیتونه: د ملګرو ملتونو ۵۷ غړی هیادونه، اسلامي ملکونه دی چی په اسیا، افریقا، امریکا او اروپا کی پراته دی او ټول د دی ټولنی غړیتوب لری. دا هیوادونه د زمکی، اوبو، نفوس او طبیعی شتمنیو (لکه تیل او گاز) له پلوه ډیر د پام وړ دریخ او څه باندی یونیم بلیون اوسیدونکی لری. داسی پراخه جغرافیه او ستر انسانی ظرفیت، OIC ته دا چانس ورکړی چی په نړی کی، بڼه دریخ او پیاوړی ونډه ولری؛ خو زمکنی واقعیتونه داسی نه دی او دا ټولنه د دی ستونزو په توسن، تر اوسه سمه نه ده ځلیدلی:

- . د OIC په کورنی جوړښت کی کمزورتیاوی او د غړو هیوادونو تر مسنخ ستونزی او لانجی،
 - . د ګډو او ورته (مشابه) اقتصادی جوړښتونو شتون،
 - . د پریکړو د تطبیق له پاره د اجراییوی ضمانتونو نشتوالی،
 - . د OIC بیاجورونی او د اهدافو نوی کیدن ته نه پاملرنه [5]
- نړیواله اسلامي محکمه: دا محکمه په کال ۱۹۸۷ کی د OIC په پنځمه سرمشریزه (کویت) کی جوړه شوه. په هغه غونډه کی د OIC د کرنلاری درېیمه ماده داسی بدله شوه چی نړیواله محکمه د دی ټولنی د څلورم ارکان په توګه ومنل شوه. محکمه ۷ قاضیان لری چی د OIC هیوادونو، د بهرنیو چارو وزیرانو له خوا د څلورو کلونو له پاره ټاکل کېږی او دنده لری چی د اسلامي احکامو او د دی ټولنی د اساسنامی مطابق پریکړی وکړی. دا محکمه تر اوسه پوری د OIC په اساسنامه کی، د متضادو د شتون په توسن نه ده جوړه شوی.
- فرعی څانګی: د سوداګرۍ د پراختیا اسلامي مرکز (مراکش)؛ د اسلامي تاریخ، کلتور او هنرونو د مطالعی او څېړنی مرکز (ترکیه) او د تکنالوژی او علومو اسلامي موسسه (بنګله دیش).
- دایمی کمیټی: دا کمیټی د OIC د سرمشریزو او د بهرنیو چارو وزیرانو د پریکړو د عملی کول د پاره جوړس شوی ، چی په دريو برخو ویشل کیږی: دایمی، لنډمهاله او څانګری.
- دایمی کمیټی: د اطلاعاتی او فرهنگي ګډ کار کمیټه (سنیکال)، د بیت المقدس کمیټه (مراکش)، د اقتصادی او سوداګریز ګډ کار او مرستو کمیټه (ترکیه) او د علمی او تکنالوژیکی ګډ کار او مرستو کمیټه (پاکستان)، چی د OIC د اساسنامی د مخی جوړی شوی دی.
- لنډمهاله کمیټی د OIC د بهرنیو چارو وزیرانو له خوا جوړیږی. لکه د جنوبی افریقا او نامیبیا کمیټه او د صحرا د خلکو سره د اسلامي پیوستون کمیټه، چی د کار د خلاصون وروسته بیرته رنګیږی.
- څانګری کمیټی لکه د افغانستان کمیټه او د فلسطین کمیټه [6]
- تخصصی څانګی: دا ټولنه پنځه تخصصی کمیټی لری. اسلامي پراختیا بانک (جده - سعودی)؛ علمی، فرهنگي او روزنیزه اسلامي ټولنه (جده - سعودی) ، د نړیوالو اسلامي خبری اژانسونو ټولنه (جده - سعودی)، د اسلامي دولتونو خبری اژانس او د نړیوالی سری میاشتی اسلامي کمیټه.
- ورې څانګی: چی د اسلامي هیادونو تر مینځ د ګډ کار او مرستو، د ډیریډو له پاره جوړیږی، لکه د اسلامي پلازمېنو او ښارونو ټولنه، د اسلامي بانکونو نړیواله ټولنه، د سوداګرناو صنایعو نړیواله خون، د اسلامي پیوستون فدراسیون، د اسلامي او عربی ښوونځیو نړیوال فدراسیون، د ځوانانو ټولنه، اسلامي هیوادونو ته د مشاورینو فدراسیون؛ د اسلامي علونو نړیواله اکاډمی، د اسلامي هیوادونو د ستندردونو جوړولو او مترولوژی انستیتیوت؛ د مالیزیا، نایجیر او یوګندا پوهنتونونه او داسی نور. [7]

- [1] سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران، وبسایت
- [2] سازمان های بین المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۶۱-۳۶۰
- [3] نړیوال سازمانونه، محمد جعفر هاند، ص ۲۰۸-۲۰۷
- [4] سازمان های بین المللی، داکتر محمد غفوری، ص ۳۶۱-۳۶۰
- [5] سازمان های بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۳۰۱-۳۰۰
- [6] سازمان های بین المللی، محمد اکبر زاهد، ص ۲۹۹-۲۹۷
- [7] نړیوال سازمانونه، محمد نظیم سمون، ص ۲۴۲-۲۴۰